

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Marie Trnkové a JUDr. Terezy Kučerové ve věci

žalobce: **KOPALEN s.r.o.**, IČO: X
sídlem Roháčova 188/37, Praha 3
zastoupen advokátem JUDr. Janem Kubálkem, Ph.D.
sídlem Opatovická 159/17, Praha 1

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Jihočeský kraj**,
sídlem Mánesova 1803/3a, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187036/21/2201-80542-301583 a proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2186859/21/2201-80542-301583

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 9. 2. 2022 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187036/21/2201-80542-301583, jímž žalovaný zamítl návrh na zastavení daňové exekuce, vedené na základě exekučního příkazu k vymožení daňového nedoplatku celkem ve výši 10 288 Kč, a dále zrušení rozhodnutí ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2186859/21/2201-80542-301583, jímž žalovaný zamítl návrh na odklad daňové exekuce, vedené na tomtéž základě.
2. Žalobce byl povinen k úhradě daně z nemovitých věcí vyplývající z jeho vlastnictví k pozemkům parc. č. XA a parc. č. XB, vše v katastrálním území X. Žalobce podal dne 10. 2. 2019 pod č. j. 314658/19 dílčí přiznání k dani z nemovitých věcí za zdaňovací období kalendářního roku 2019, neboť došlo ke změně okolností spočívající ve změně výměry pozemků parc. č. XA, parc. č. XB a vzniku nových pozemků parc. č. XC a kolaudace domu č. p. X stojícím na pozemku parc. č. XC, vše v katastrálním území X. Daň vyměřenou za zdaňovací období roku 2019 a 2020 ve výši 19 576 Kč žalobce dobrovolně uhradil. Jelikož pro vyměření daně z nemovitých věcí na kalendářní rok 2021 nedošlo k žádným změnám okolností a nebyly zjištěny žádné nedostatky v dílčím daňovém přiznání, byla ke dni 31. 1. 2021 vyměřena daň z nemovitých věcí rovněž ve výši 19 576 Kč, která byla splatná ve dvou splátkách, a to do 31. 5. 2021 ve výši 9 788 Kč a do 30. 11. 2021 ve výši 9 788 Kč. Dne 2. 8. 2021 žalovaný žalobce vyrozuměl o nezaplacené dani z nemovitých věcí. Dne 11. 10. 2021 vystavil žalovaný pod č. j. 1984857/21/2201-80542-301583 vykonatelný výkaz nedoplatků, který je exekučním titulem. Téhož dne žalovaný vydal exekuční příkaz pod č. j. 1984856/21/2201-80542-301583 (dále jako „exekuční příkaz“), který nabyl právní moci dne 20. 10. 2021.
3. Dne 19. 11. 2021 podal žalobce žalovanému návrh na odklad daňové exekuce dle § 181 odst. 1 daňového řádu a současně i návrh na zastavení daňové exekuce. Žalobce uvedl pouze obecné důvody pro zastavení či odložení daňové exekuce a tvrzenou nezákonnost postupu správce daně blíže nespécifikoval. Žalovaný proto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 12. 2021, č. j. 2187036/21/2201-80542-301583 zamítl návrh na zastavení daňové exekuce a rozhodnutím z téhož dne, č. j. 2186859/21/2201-80542-301583 zamítl návrh na odložení daňové exekuce. V odůvodnění obou těchto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce nepředestřel žádné skutečnosti, které by mohly vést k odložení či zastavení daňové exekuce. Žalobce setrval v rovině obecných tvrzení i ve vztahu k namítanému porušení zásad správy daní, tudíž žalovaný oba návrhy zamítl.
4. Žalobce podal ke krajskému soudu žalobu, kterou napadá výkaz nedoplatků, exekuční příkaz, rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu a dále rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce a rozhodnutí o zamítnutí návrhu na odložení daňové exekuce. Poslední dvě rozhodnutí byla vyloučena k samostatnému projednání a jsou předmětem nyní řešené věci.
5. Žalobce v žalobě obecně namítá, že napadenými rozhodnutími (myšleno všemi) žalovaný porušil principy daňového řádu a povinnosti plynoucí z § 1 odst. 2, § 5 odst. 3, § 6 odst. 3, § 8 a další zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Dále žalobce konstatuje, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a nesprávně vyhodnotil důkazy.

6. Žalobce namítá, že daňová exekuce se přičí svému účelu, kterým je efektivní zajištění splnění povinnosti plynoucí z právně bezvadného exekučního titulu. Žalobce má za to, že v posuzované věci vydaná rozhodnutí postrádají zákonný podklad a byla vydána v rozporu s daňovým řádem i judikaturou a jsou nesprávná, nezákonná, nepřezkoumatelná a nesrozumitelná.

II. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech a poukázal především na obecná tvrzení žalobce, který nikterak nespécifikoval důvody, jenž mohly vést k zastavení či odložení daňové exekuce. Žalovaný shrnul skutkový stav a k žalobou napadeným rozhodnutím uvedl, že nebyly shledány žádné důvody vymezené v § 181 daňového řádu, pro které by bylo možné daňovou exekuci zastavit nebo odložit.

III. Právní názor soudu

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích daných žalobními body. O žalobě soud rozhodl při jednání dne 31. 8. 2022.
9. Žaloba není důvodná.
10. Úvodem krajský soud poznamenává, že řízení před správním soudem je ovládáno dispoziční zásadou a soud je vázán žalobními body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce považuje napadená rozhodnutí za nezákonná či nepřezkoumatelná. Kvalita a preciznost obsahu žalobních bodů a jejich odůvodnění v podstatě předurčuje obsah rozsudku správního soudu a pro případný úspěch v řízení je dosti významné, jak kvalitně je žalobce schopen odůvodnit jím uplatňované námitky. Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce příliš velký důraz na preciznost žalobních bodů nekladl, neboť námitky jsou vyjádřeny velmi obecně bez jakékoliv přesvědčivé argumentace. Nadto žalobce neuvádí, v čem spočívá porušení jednotlivých ustanovení daňového řádu, jakým způsobem bylo zasaženo do jeho práv a v čem má tkvět případná nezákonnost či nepřezkoumatelnost a nesprávnost napadených rozhodnutí. Žalobní bod je způsobilý k projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 835/2006 Sb. NSS).
11. Podle právních vět rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58: „I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spise zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné

povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“

12. Krajský soud se nejprve zabýval otázkou, zda rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce a rozhodnutí o návrhu na odložení daňové exekuce jsou rozhodnutími přípustnými z hlediska dopadu do práv a povinností žalobce. Dospěl přitom k závěru, že tato rozhodnutí lze podrobit přezkumu ve správním soudnictví, byť se v tomto přezkumu soud nemůže zabývat zákonností samotné exekuce. Napadená rozhodnutí splňují formální i materiální podmínky rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s. a v kontextu žalobních bodů krajský soud přezkoumá, zda správce daně dodržel zákonem stanovený postup.
13. Krajský soud neshledal nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí. Obě rozhodnutí obsahují veškeré náležitosti a z odůvodnění je zřejmé, že se žalovaný zabýval důvody pro odklad a pro zastavení daňové exekuce v rozsahu odpovídajícím uplatněným skutkovým a právním tvrzením žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvádí, v čem konkrétně spatřuje nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, krom obecného konstatování, že žalovaný neuvedl podklady, z nichž při rozhodování vycházel, a že založil kolizi s procesními zásadami, mohl se krajský soud touto námitkou zabývat pouze obecným způsobem. Podle soudu napadená rozhodnutí umožňují krajskému soudu jejich přezkum. Nutno podotknout, že stručnost napadených rozhodnutí jen odráží obsah podaných návrhů na odklad a zastavení exekuce.
14. Nedůvodná je rovněž námitka nezákonnosti a nesprávnosti napadených rozhodnutí. Podle § 181 odst. 1 daňového řádu *správce daně může daňovou exekuci na návrh dlužníka nebo z moci úřední částečně nebo zcela odložit, zejména šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku. Nestanoví-li správce daně v rozhodnutí o odložení daňové exekuce jinak, právní účinky již provedených exekučních úkonů zůstávají zachovány. Pominou-li důvody, které vedly k odkladu daňové exekuce, a nedojde-li k jejímu zastavení, rozhodne správce daně o pokračování v daňové exekuci.*
15. Podle § 181 odst. 2 daňového řádu *správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud a) pro její nařízení nebyly splněny zákonné podmínky, b) odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena, c) povolí posečkání úhrady nedoplatku, d) bylo pravomocně rozhodnuto, že postihuje majetek, k němuž náleží právo nepřipouštějící exekuci, nebo věci nepodléhající exekuci, e) zaniklo právo vymáhat nedoplatek, f) předpokládaný výtěžek nepostačí ani ke krytí exekučních nákladů, g) by pokračování v daňové exekuci bylo spojeno s nepoměrnými obtížemi, h) bylo nařízeno více daňových exekucí a k úhradě vymáhaného nedoplatku postačí pouze některá z nich, nebo i) je tu jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat.*
16. Výše uvedená ustanovení obsahují demonstrativní výčet situací, které mohou odůvodnit zastavení nebo odložení daňové exekuce. Rozhodnutí o návrhu na odložení daňové exekuce podle § 181 odst. 1 daňového řádu je vydáváno na základě správního uvážení, shledá-li správní orgán některý z důvodů v demonstrativním výčtu pro odklad exekuce (šetří-li se skutečnosti rozhodné pro zastavení daňové exekuce, vyloučení předmětu exekuce ze soupisu věcí nebo podmínky pro posečkání úhrady nedoplatku). Neshledá-li správní orgán žádný z uvedených důvodů, v rámci správní úvahy následně zkoumá, zda neexistuje jiný důvod pro odložení daňové exekuce. Správní soud však nemůže správní uvážení nahrazovat svou soudcovskou úvahou, ale jeho rolí je toliko posoudit, zda

žalovaný správně zhodnotil skutkový stav a zda při svém rozhodování nevybočil ze zákonných mantinelů.

17. Pro zastavení daňové exekuce zvolil zákonodárce povinnost takového postupu správcem daně *ex offio* nebo na návrh, a to i částečně. Není zde prostor pro správní uvážení jako u odložení daňové exekuce a v případě existence důvodu pro zastavení daňové exekuce ji správní orgán zastaví.
18. Žalobce v žalobě nespécifikoval konkrétní důvod, který by mohl vést vysvětleným procesním postupům. Ve svých návrzích na odložení a zastavení daňové exekuce žalobce toliko odkázal na § 181 odst. 2 písm. a) a i) daňového řádu bez jakékoliv právní argumentace a uvedení důvodu, proč právě by měl správce daně jeho návrhům vyhovět. Žalobce namítá pouze nezpůsobnost exekučního titulu, ale již neuvádí, v čem nezpůsobnost spočívá. Krajský soud má za to, že žalovaný při rozhodování o návrzích na odložení a zastavení daňové exekuce postupoval v mezích zákona, když naznal, že pro zastavení či odložení daňové exekuce nebyl dán důvod. Jeho rozhodnutí nejsou nezákonná ani věcně nesprávná.
19. Nedůvodná je rovněž námitka, že správce daně při vydání exekučního příkazu nezohlednil situaci kolem pandemie Covid-19, která nepříznivě ovlivnila finanční situaci žalobce. Žalobce nikterak neobjasnil, jaký dopad měla situace spojená s pandemií do jeho finanční sféry. Tuto námitku tudíž nelze považovat za relevantní, když žalobce tvrzené negativní dopady blíže nespécifikoval. Není povinností krajského soudu domýšlet či jakkoliv rozvíjet strohé žalobní body. Je to právě žalobce, který musí v žalobě konkretizovat případné nezákonnosti, kterých se správní orgán mohl při vydávání rozhodnutí a při procesním postupu dopustit. Žalobce však zůstal toliko v obecné rovině tvrzení, které ničím nepodložil.
20. Obdobně je tomu i u další námitky, ve které žalobce konstatuje, že provádění daňové exekuce je způsobilé založit kolizi s procesními zásadami, na nichž je výkon rozhodnutí vybudován. Žalobce nijak nevymezil, jak by mohlo provedení daňové exekuce ohrozit procesní zásady. Nutno připomenout, že žalobce neuváděl žádné konkrétní důvody pro zastavení či odložení daňové exekuce ani v řízení před daňovými orgány a ani v žalobě své námitky blíže neodůvodnil. Z žalobcových holých proklamací není možné vydedukovat, v čem měla spočívat nezákonnost či nesprávnost napadených rozhodnutí či postupu správce daně. Byť žalobce zpochybňuje výkaz nedoplatek ze dne 11. 10. 2021, č. j. 1984857/21/2201-80542-301583 jako nezpůsobilý exekuční titul pro vydání exekučního příkazu, výkaz nedoplatek ani exekuční příkaz nejsou předmětem přezkumu v nyní projednávané věci a žaloba proti nim byla odmítnuta. Předmětem řízení je pouze přezkum zákonnosti postupu žalovaného při vydávání napadených rozhodnutí.
21. Nelze přistoupit ani na námitku porušení povinností správce daně vyplývajících z § 1 odst. 2, § 5 odst. 3, § 6 odst. 3, § 8 a dalších daňového řádu, která je rovněž velmi obecná a žalobce neuvádí konkrétní porušení daných ustanovení. Skutečnost, že správce daně provádí exekuci na základě vykonatelného exekučního titulu, nemůže sama o sobě bez bližší specifikace znamenat porušení uvedených zásad.
22. Námitka žalobce, směřující do porušení zásad daňového řízení žalovaným, tudíž není důvodná. Jak bylo popsáno výše, žalovaný v pozici správce daně postupoval v souladu se zákony, jakož i jinými právními předpisy, a jeho postupem nebyla porušena práva a právem chráněné zájmy účastníků řízení a osob zúčastněných na správě daní. Žalovaný

nepřekročil meze svých pravomocí. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaným nebyla porušena žádná ze zásad daňového řízení. Naproti tomu to byl právě žalobce, který nepředložil žádná tvrzení odůvodňující možný nezákonný postup žalovaného při vedení daňové exekuce.

V. Závěr, náklady řízení

23. V rámci soudního přezkumu byla posouzena zákonnost a věcná správnost žalobou napadených rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů. Krajský soud uzavírá, že žádné procesní pochybení žalovaného neshledal.
24. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 31. srpna 2022

Mgr. Helena Nutilová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.